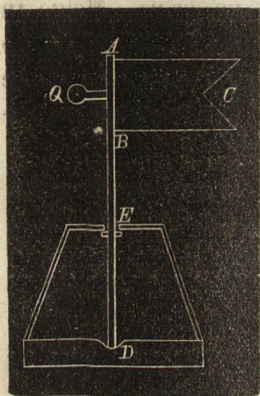
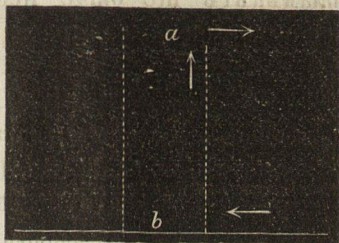

отъ S къмъ N; сѣверо-источныйтъ отъ NO къмъ SW и пр. Главны посоки сѣ осямъ: N, NO, O, SO, S, SW, W и NW; тѣ ся наричѣтъ *румбы*; съвокупността на тыя румбы съставя *вѣтренната роза*. За да ся узнае посоката на вятрътъ, употребѣвѣтъ приборъ, който ся нарича *флюгеръ*. Той състои отъ вертикаленъ правоѳгълникъ ABC (чѣрт. 7), който е приаченъ къмъ осьтъ AD, която съ острый си край ся упира на стоманенѣтъ подложкѣ D; Q е свинцовъ противувѣсъ, кой служи за уравнивѣсване на флюгерътъ; осьта има такова незначително тѣркание, щото флюгерътъ ся върти отъ най малкъ вятръ и ся насочва тѣй щото площта му е паралелна съ посокѣтъ на вятрътъ; къмъ крайтъ D на флюгерътъ ся причава стрѣлка, коя е паралелна на площтъ ABC и показва онзи румбъ, отъ когото духа вятрътъ.

(Чѣрт. 7.)

(Чѣрт. 8.)

58. ПРОИСХОЖДЕНИЕ НА ВЯТРЪТЪ. За да обяснимъ происхожданието на вятрътъ, нека си